

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/29/2016
Identifikačné číslo spisu:	1013201425
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201425.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. S., bytom C., zastúpeného: JUDr. Beáta Pitoráková - advokátka, AK so sídlom Kováčska č. 17, Košice, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: AA/2013/23580 zo dňa 23. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/55/2014-54 zo dňa 3. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/55/2014-54 zo dňa 3. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením postupom podľa § 250b ods. 1 v spojení s § 250h O.s.p. zastavil konanie o oneskorene podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti žalovaného - Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny AA/2013/23580 zo dňa 23. apríla 2013.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ a § 246c O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v súlade s § 205 ods. 1, 2 O.s.p., v ktorom žiadal, aby odvolací súd odpustil zmeškanie lehoty a v zmysle podanej žaloby návrhu vyhovel. Žalobca namietal, že nie je možné stotožniť sa s odôvodnením uznesenia krajského súdu opierajúcim sa výlučne o ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p. s tým, že pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, žalobca ako oprávnená osoba mal možnosť domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni a to žalobou na súde v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

Žalobca ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že písomne zaslal doklady 17.07.2013, ktoré došli advokátskej kancelárii (ďalej len „AK“) 18.07.2013 a po ich preštudovaní bola podaná žaloba 31.07.2013. Žalobca má za to, že z ospravedlniteľných dôvodov (právny zástupca mal vedomosti o tom, že žalobca je vážne chorý a aj v súčasnosti je jeho zdravotný stav veľmi vážny) poslal podklady oneskorene, pričom žaloba

bola podaná v lehote 15 dní od doručenia do AK. Z uvedeného dôvodu podľa § 58 ods. 1 O.s.p. žiada o odpustenie zmeškania lehoty.

Právny zástupca žalovaného poukazuje aj na skutočnosť, že nepriaznivý zdravotný stav žalobcu bol spôsobený aj dlhodobým súdnym sporom od roku 2005, keď žalovaný aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove porušovali práva žalobcu, neakceptovali právoplatné rozhodnutia súdov SR a buď nevedome alebo úmyselne nekonali.

Nekonaním žalovaného sa žalobca ocitol bez práce, nemal dostatok finančných prostriedkov na obživu a bol pod permanentným stresom, čo negatívne ovplyvnilo a zhoršilo žalobcov zdravotný stav.

Žalovaný mal vedomosti o tom, že žalobca je zdravotne ťažko postihnutý (vlastní preukaz ZŤP), no napriek tomu postupoval v rozpore s právnymi normami, rozhodnutiami súdov a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný vo veci odvolania z marca 2005 rozhodol v apríli 2013 (t.j. 8 rokov od vypuknutia kauzy). Žalobca sa domáhal svojich práv súdnou cestou a neriešením veci žalovaným a aj jeho podriadeným bol pod neustálym stresom. Považoval za dôležité stabilizovať svoj zdravotný stav, keď pod vplyvom rozhodnutia žalovaného z apríla 2013 sa jeho stav neprimerane zhoršil a žalobca sa ocitol na pokraji života.

Ďalej žalobca uvádza, že má za to, že žalovaný vo svojom rozhodnutí č.: AA/2013/23580 zo dňa 23. apríla 2013 rozhodol vo veci protikladne k právoplatným rozhodnutiam súdov a to Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/18/2009 a Najvyššieho súdu SR č.k. 4Sžo/16/2010, čo v právnom štáte je neakceptovateľné, aby ústredný orgán štátnej správy neakceptoval a odignoroval rozhodnutia nezávislých súdov.

Žalobca je toho názoru, že žalovaný ako ústredný orgán štátnej správy by mal dodržiavať zákonnosť, nespochybňovať právoplatné rozhodnutia súdov, neignorovať ich a nemal by postupovať a konať protiprávne.

Podľa § 247 ods.1 O.s.p. v správnom súdnictve môže súd na základe žaloby v konaní podľa II. hlavy V. časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) rozhodovať vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že uznesenie prvostupňového Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/55/2014-54 zo dňa 3. februára 2016 považuje za úplne a vecne správne, vydané v súlade s platnými predpismi a žiada, aby Najvyšší súd SR v odvolacom konaní odvolaniu nevyhovel, náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia nepriznal a napadnuté vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu ak vecne správne potvrdil. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Doplnil, že nedodržanie stanovenej lehoty na podanie žaloby v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. predstavuje neodstrániteľný nedostatok konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci

samej, ale musí konanie zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, uznesenie verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je vecne správne.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca podal žalobu, v ktorej sa domáhal, aby odvolací súd odpustil zmeškanie lehoty a v zmysle podanej žaloby návrhu vyhovel. Nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného žalobca osobne prevzal dňa 29. apríla 2013. Lehota na podanie žaloby skončila dňa 29. júna 2013, ktorý dátum pripadol na sobotu, t.j. deň pracovného pokoja. Vychádzajúc z citovaného § 57 ods. 2 O.s.p. sa posledný deň lehoty presunul na najbližší pracovný deň, t.j. pondelok 1. júla 2013. Žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného bola elektronicky ako príloha podaná na Krajskom súde v Bratislave dňa 31. júla 2013. Žalobca ju doplnil aj riadnym podaním, podaným na poštovú prepravu dňa 31. júla 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Doplnil, že nedodržanie stanovenej lehoty na podanie žaloby v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. predstavuje neodstrániteľný nedostatok konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu považoval za vecne správne a zákonné. Preto postupujúc podľa § 219 O.s.p. odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

V danom prípade vzhľadom na kogentnú úpravu ustanovenia § 250b O.s.p. nebolo možné odpustiť zmeškanie lehoty.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.